

Zondag 19 juni 2022, 10 uur

Orde van Dienst

Voorganger:

Pastor Wim van Goch, Middelburg

Welkom en mededelingen:

Teatske Hoogenboom

Orgel: Martin van der Bent

Koster: Henk Soepenberg

Lezen: Gerda Vreeke

Beeld & Geluid:

Gert en Anita Kooiman

Bloemen: Eva 't Hooft

Deur- en collectediens:

Wim Wattel en Willy Nieuwkoop

Rijdiens:

Jo Koole en Luuk Boogert

Koffie: Ria Kruse (vroeg)

Anne-Marie Dekker en Els Koole

Thema: 'Een grenzeloze God en de calculerende gelovige'

Orgelspel: Organ voluntaries Op. 6 – John Stanley (1713 – 1786)

Welkom door Teatske

gemeente gaan staan

Zingen lied 280: 1, 2 en 3

1. De vreug - de voert ons naar dit huis
waar 't Woord aan ons ge - schiedt.
God_ roept zijn Naam o - ver ons uit
en wekt_ in ons_ het lied.

2. Dit huis van hout en steen, dat lang
de stormen heeft doorstaan,
waar nog de wolk gebeden hangt
van wie zijn voorgaan,

3. dit huis, dat alle sporen draagt
van wie maar mensen zijn,
de pijler die het alles schraagt,
wilt Gij die voor ons zijn?

Woord van vertrouwen

gemeente gaat zitten

Inleiding

Gebed om ontferming:

Stilte brengt gebed
Gebed brengt geloof.
Geloof brengt liefde
Liefde: dienstbaarheid
Dienstbaarheid brengt vrede.

Laten wij stil worden.

.....

Amen

Zingen lied 280: 6 en 7

6. Vervul ons met een nieuw verstaan
van 't Woord, waarin Gij spreekt
en reik ons zelf als leeftocht aan
het Brood, dat Gij ons breekt.

7. Dit huis slijt met ons aan de tijd,
maar blijven zal de kracht
die wie hier schuilen verder leidt
tot alles is volbracht.

Lezingen door Gerda:

Eerste schriftlezingen : Fragmenten uit het leven van Jacob

Genesis 27: 41-45 (Jacob vlucht voor Esau, die hij bedrogen heeft)

Van toen af haatte Esau zijn broer omdat zijn vader hem had gezegend, en hij zei bij zichzelf: Het duurt niet lang meer of de dagen van rouw om mijn vader breken aan, dan vermoord ik Jakob.

Toen Rebekka vernam wat haar oudste zoon Esau van plan was, liet ze haar jongste zoon Jakob bij zich komen. 'Luister,' zei ze, 'je broer Esau zint op wraak, hij wil je vermoorden. Doe daarom wat ik zeg, mijn zoon: vlucht onmiddellijk naar mijn broer Laban in Charan. Blijf voorlopig bij hem, totdat de woede van je broer bedaard is. Ik zal je laten terughalen als zijn woede bekoeld is en hij vergeten is wat je hem hebt aangedaan. Waarom zou ik me op een en dezelfde dag van jullie beiden laten beroven?

Genesis, 28: 10-22 (Jacob in Betel)

Jakob verliet dus Berseba en ging op weg naar Charan. Op zijn tocht kwam hij bij een plaats waar hij bleef overnachten omdat de zon al was ondergegaan. Hij pakte een van de stenen die daar lagen, legde die onder zijn hoofd en ging op die plaats liggen slapen. Toen kreeg hij een droom. Hij zag een ladder die op de aarde stond en helemaal tot de hemel reikte, en daarlangs zag hij Gods engelen omhoog gaan en afdalen.

Ook zag hij de HEER bij zich staan, die zei: 'Ik ben de HEER, de God van je voorvader Abraham en de God van Isaak. Het land waarop je nu ligt te slapen zal ik aan jou en je nakomelingen geven. Je zult zo veel nakomelingen krijgen

als er stof op de aarde is; je gebied zal zich uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden. Alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als jij en je nakomelingen. Ikzelf sta je terzijde, ik zal je overal beschermen, waar je ook heen gaat, en ik zal je naar dit land terugbrengen; ik zal je niet alleen laten tot ik gedaan heb wat ik je heb beloofd.' Toen werd Jakob wakker. 'Dit is zeker,' zei hij, 'op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat besepte ik niet.' Eerbied vervulde hem. 'Wat een ontzagwekkende plaats is dit,' zei hij, 'dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!' De volgende morgen vroeg zette Jakob de steen die hij als hoofdsteun had gebruikt rechtop, en wijdde hem door er olie over uit te gieten. Hij gaf die plaats de naam Betel; vroeger heette het daar Luz. Daarna legde hij een gelofte af: 'Als God mij terzijde staat en mij op deze reis beschermt, als hij mij brood te eten geeft en kleren aan mijn lichaam, en als ik veilig terugkom bij mijn verwanten, dan zal de HEER mijn God zijn. Deze steen die ik gewijd heb, zal dan een huis van God worden – en ik beloof dat ik u dan een tiende deel zal afstaan van alles wat u mij geeft.'

We zingen: NL 130, 1 en 2

1. Uit diep-ten van el-len-de roep ik tot U, o HEER.
 Gij kunt ver-los-sing zen-den, ik werp voor U mij neer.
 O laat uw oor zich nei-gen tot mij, tot mijn ge-bed.
 Laat mij ge-hoor ver-krij-gen, red mij, o He-re, red!

2. Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,
 wie zou nog kunnen leven / in al zijn angst en leed ?
 Maar Gij wilt ons vergeven, / Gij scheldt de schulden kwijt,
 opdat wij zouden vrezen / uw goedertierenheid.

chagall 1958

Tweede Schriftlezingen: Fragmenten uit het leven van Jacob, vervolg

Genesis 43: 11-14 Jacob probeert een schuld bij de onderkoning van Egypte, te regelen

Toen zei Israël tegen hen: ‘Als het niet anders kan, goed, maar doe dan het volgende. Vul een aantal kruiken met het beste wat het land te bieden heeft en neem dat als geschenk voor die man mee: een beetje balsem, wat honing, gom en cistushars, en verder pistachenoten en amandelen. En neem een dubbele hoeveelheid geld mee, want het geld dat in jullie voerzakken is gedaan, moet je teruggeven; misschien was het een vergissing. Wat je broer betreft, neem hem maar mee en ga terug naar die man. God, de Ontzagwekkende, geve dat hij barmhartig voor jullie is: dat hij jullie andere broer vrijlaat en ook Benjamin laat gaan. En ik – moet ik mijn kinderen verliezen, goed, dan verlies ik ze maar.’

Genesis 46: 1-3 God brengt gemoedsrust

Israël ging op weg; al zijn bezittingen nam hij mee. In Berseba gekomen, bracht hij offers aan de God van zijn vader Isaak. ²’s Nachts richtte God zich in een visioen tot Israël. ‘Jakob! Jakob!’ riep hij, en Jakob antwoordde: ‘Ik luister.’ ³God zei: ‘Ik ben God, de God van je vader. Wees niet bang om verder te reizen naar Egypte, want ik zal daar een groot volk uit je doen voortkomen.

Citaat

“ *Er heerste een goede sfeer in zijn huis: die geest, die het leven wil ingaan, en aan het leven niet voorschrijft, waar het hem moet binnenlaten.* ”

Martin Buber bij een bezoek. In: Godsverduistering, over religie en filosofie, 1962

Lied 130: 3 en 4

3. Ik heb mijn hoop gevestigd / op God den Heer die hoort.
Mijn hart, hoezeer onrustig, / wacht zijn verlossend woord.
Nog meer dan in de nachten / wachters het morgenlicht,
blijf ik, o Heer, verwachten / uw lichtend aangezicht.

4. Gij al Gods bondgenoten, / ziet naar zijn toekomst uit !
De Heer is vast besloten / tot goedertierenheid !
Hooft aan de goede tijding: / Hij geeft in zijn geduld
aan Israël bevrijding / van onrecht en van schuld.

Verkondiging

Orgelspel

Zingen lied 823: 1, 2, 4 en 5

1. Gij hebt, o Va - der van het le - ven,
de aar - de aan de mens ge - ge - ven,
het land, de zee is zijn do - mein.
Gij hebt hem aan het woord doen ko - men
om tus - sen werk - lijk - heid en dro - men
ge - tui - ge van uw Geest te zijn.

2. Uw wijsheid en uw welbehagen
bepalen 's mensen levensdagen
en wijzen hem zijn woonplaats aan.
Hij is ten prooi aan duizend vrezers,
toch mag hij vrij en veilig wezen
en heersen over het bestaan.

4. Door een geheimenis omsloten,
door alle dingen uitgestoten,
gaat hij op alle dingen in.
Alleen uw woord geeft aan zijn falen,
zijn rust'loos zoeken en verdwalen
een onuitsprekelijke zin.

5. O God, wij bouwen als ontheemden,
wij wonen en wij blijven vreemden,
bestemd voor hoger burgerrecht.
Wil ons, o Koning der getijden,
een woning in de stad bereiden
waar Gij het fundament van legt.

Dankgebed en voorbede

Mededelingen door Teatske

Collecten (tijdens het voorspel van het slotlied)

De bestemmingen van de collecten deze zondag, zijn:

1ste/rode zak: Diaconie: Klimaatproject Noord Kenia,
óf uw bijdrage naar: IBAN NL90 ABNA 0457 457 457 Kerk in
Aktie o.v.v. het doel.

2de/blauwe zak: Koorkerkgemeenschap, óf uw bijdrage naar:
IBAN NL 52 INGB 0000 218 595 t.n.v. Wijkkas
Koorkerkgemeenschap, o.v.v. het doel.

We zingen staande ons slotlied 816

Musical score for 'We zingen staande ons slotlied 816'. The score is written on four staves in G major (one sharp). The lyrics are: 'Dat wij ons-zelf ge-won-nen ge-ven aan het be-vrij-den-de be-staan, aan wat ons uit-daagt om te le-ven. Dat wij de stil-le roep ver-staan.'

2. Dat wij versteende zekerheden
verlaten om op weg te gaan.
Dat niet de greep van het verleden
ons achterhaalt en stil doet staan.

3. Omdat de huizen die wij bouwden
geen onderkomen kunnen zijn.
Omdat het bloedeloos vertrouwde
ons achterdochtig maakt en klein.

4. Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,
dat wij van elke dwang bevrijd
naar onbekende plaatsen reizen.
Dat Gij ons onderkomen zijt.

Zegen

Orgelspel: Allein Gott in der Höh sei Ehr – Georg Böhm (1661-!735)

Volgende vieringen / activiteiten

- 26 juni: ds. Wim Jansen, Veere
27 juni, 19.30 uur: Bijeenkomst Koorkerk i.v.m.
statutenwijziging VVHM
3 juli: ds. Dinie Eerland, Zierikzee
10 juli: ds. Pim Steenberg, Middelburg
17 juli: ds. Monique van Zoest, Zetten
24 juli: ds. Aries van Meeteren, Sliedrecht
31 juli: ds. Joep de Valk, Domburg